

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 15-9-19

Col·lecta.....	182,42
Caixetes.....	15,85
Caixetes Càritas:.....	17,46
Caixetes ciris	26,99
Menjador.....	145,00

Diumenge XXVI del temps ordinari (C), 29 de setembre de 2019.

Am 6,1a.4-7 / Sl 145 / 1Tm 6,11-16 / Lc 16,19-31

C.E. ANEM A CAMINAR

Sortida dia 23 de setembre a Pruit-Serra de Mateus.

Sortida dia 28 de setembre a Campdevanol-Sant Pere de l'Aüira.

GRUPS DE REFLEXIÓ CRISTIANA - CATEQUESI

La parròquia està preparant la programació dels grups de reflexió cristiana – catequesi per a aquest curs. Les sessions s'iniciaran a començament d'octubre. Són convidats a participar-hi els infants que fan segon de Primària i els cursos següents d'aquesta etapa educativa. I també els joves i els adults. Properament es donarà a conèixer el calendari complet.

Em convides a ser prudent

Jesús,
em dius que soc responsable
de la meva persona i de la meva vida
i que això m'obliga a ser previsor
i a pensar en el futur, sobretot
quan es tracta d'allò que és etern en
mi.

L'exemple de l'administrador dolent,
que es va preocupar d'assegurar-se
el futur

utilitzant tots els mitjans al seu
abast,

et serveix per fer-me comprendre
que, els qui treballem per allò que és
etern,

hauríem de ser molt més previsors
que els qui treballen només pels béns
materials.

Ajuda'm a discernir i comprendre
quines són les meves autèntiques
riqueses

i que, amb el meu esforç i la meva
fidelitat,

vagi obrint el camí que em conduirà
fins a la plenitud de la vida.

Josep Codina

HORARIS DE MISSA

Dissabte, a les 8 de la tarda

Diumenge, a les 12 del migdia

HORARI DESPATX PARROQUIAL

Dimecres, de 18-18.30

Dissabte, de 11-12

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

22 de setembre del 2019 Núm. 815

Diumenge XXV durant l'any C

NO NOMÉS CRISI ECONÒMICA

«No podeu servir alhora Déu i el diner». Aquestes paraules de Jesús no poden ser oblidades a hores d'ara pels que ens sentim els seus seguidors, ja que contenen l'advertència més greu que ha deixat Jesús a la Humanitat. Els diners, convertits en ídol absolut, són el gran enemic per construir aquest món més just i més frater, estimat per Déu.

Malauradament, la riquesa s'ha convertit en el nostre món globalitzat en un ídol d'immens poder que, per subsistir, exigeix cada vegada més víctimes i deshumanitza i empobreix cada vegada més la història humana. A hores d'ara ens trobem atrapats per una crisi generada en gran part per l'afany d'acumular.

Pràcticament, tot s'organitza, es mou i dinamitza des d'aquesta lògica: buscar més productivitat, més consum, més benestar, més energia, més poder sobre els altres. Aquesta lògica és imperialista. Si no l'aturem, pot posar en perill l'ésser humà i el mateix Planeta.

Potser, el primer és prendre consciència del que està passant. Aquesta no és només una crisi econòmica. És una crisi social i humana. A hores d'ara tenim ja dades suficients en el nostre entorn i en l'horitzó del món per a percebre el drama humà en què vivim immersos.

Cada vegada és més patent veure que un sistema que condueix a una minoria de rics a acumular cada vegada més poder, abandonant en la fam i la misèria milions d'éssers humans, és una insensatesa insuportable. Inútil mirar cap una altra banda.

Ja ni les societats més progressistes són capaces d'assegurar un treball digne a milions de ciutadans. Quin progrés és aquest que, llançant-nos a tots cap al benestar, deixa tantes famílies sense recursos per viure amb dignitat?

La crisi està arruïnant el sistema democràtic. Pressionats per les exigències dels Diners, els governants no poden atendre les veritables necessitats dels seus pobles. Què és la política si ja no està al servei del bé comú?

La disminució de les despeses socials en els diversos camps i la privatització interessada i indigna de serveis públics com la sanitat seguiran colpejant els més indefensos generant cada vegada més exclusió, desigualtat vergonyosa i fractura social.

Els seguidors de Jesús no podem viure tancats en una religió aïllada d'aquest drama humà. Les comunitats cristianes han de ser a hores d'ara un espai de conscienciació, discerniment i compromís. Ens hem d'ajudar a viure amb lucidesa i responsabilitat. La crisi ens ha de fer més humans i més cristians.

José Antonio Pagola (Traductor: Francesc Bragulat)

FULL INFORMATIU

Lectura de la profecia d'Amós (Am 8,4-7)

Escolteu això, vosaltres que us abraoneu sobre els pobres per anorrear els desvalguts del país, vosaltres que dieu: «Quan haurà passat la festa de la lluna nova per poder vendre queviures! Quan haurà passat el dissabte per poder obrir els graners! Vendrem el gra amb mesures més petites i, per cobrar, pesarem la moneda amb pesos més grans. Farem trampa amb les balances i vendrem el rebuig barrejat amb el gra. Per tenir un esclau, comprarem amb diners gent necessitada, amb un parell de sandàlies comprarem un pobre.»

El Senyor ho jura per la glòria de Jacob: «No oblidaré mai tot això que fan.»

Salm responsorial [Sl 112, 1-2.4-6.7-8]

Us beneiré, Déu meu, dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom. / El Senyor és gran. No us canseu de lloar-lo, / que la seva grandesa no té límits.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat.

Són camins de bondat els del Senyor, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor és a prop dels qui l'invocuen, / dels qui l'invocuen amb sinceritat.

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 2,1-8)

Primer de tot us recomano que feu a Déu pregàries, oracions, súpliques i accions de gràcies per tots els homes, pels reis i per tots els qui tenen autoritat, perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestedat. Preguar així és bo i agradable a Déu, el nostre salvador, que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat. Hi ha un sol Déu. El mitjancer entre Déu i els homes és també un de sol, l'home Jesucrist, que es donà ell mateix per rescatar tots els homes. El testimoniatge sobre tot això ha estat fet públic al temps apropiat, i jo n'he estat fet herald i apòstol, mestre per instruir en la fe i en la veritat els qui no són jueus. Això que dic és veritat, no menteixo. Desitjo que els homes preguin pertot arreu, i que puguin alçar les mans netes, evitant les baralles i les discussions.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 16,1-13)

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: [«A un home ric li van denunciar que el seu administrador malversava els seus béns. Ell el cridà i li digué: “Què és això que sento dir de tu? Dóna'm comptes de la teva administració: d'ara endavant ja no podràs administrar els meus béns.” L'administrador va pensar: “Què podré fer, ara que el meu amo em despatxa de l'administració? Per cavar, no tinc prou força; anar a captar em fa vergonya. Ja sé què he de fer per trobar qui em vulgui a casa seva quan perdre l'administració.”

»I cridà un per un els qui tenien deutes amb el seu amo. Al primer li digué: “Quant deus al meu amo?” Ell li contestà: “Cent bidons d'oli.” Li digué: “Aquí tens el teu rebut. Seu de pressa i escriu-ne un que digui cinquanta.” A un altre li digué: “I tu, quant deus?” Li contestà: “Cent sacs de blat.” Li diu: “Aquí tens el teu rebut. Escriu-ne un que digui vuitanta”.»

I aquest administrador de riquesa enganyosa, el Senyor el lloà així: «Ha estat prudent, perquè, en el tracte amb els homes de la seva mena, els homes del món són més prudents que els fills de la llum.

»I jo us dic: Guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui, trobeu qui us rebi eternament a casa seva.]

»L'home que és fidel en els béns que valen poc també ho serà en els de més valor, i l'home infidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor. Per això, si no fóssiu fidels en l'administració de les riqueses enganyoses, qui us confiaria les riqueses veritables? Si no fóssiu fidels en les riqueses que són d'un altre, qui us confiaria les que de dret us corresponen? Ningú no pot servir dos amos: si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.»

Alguns pensaments sobre el passatge d'avui

En aquesta paràbola Jesús ens mostra un administrador que, conscient a la darrera hora de que ha de rendir comptes el seu amo, reacciona de manera astuta per tal d'assegurar-se el futur.

No és que Jesús ens el posi com a exemple de vida. Només aquella capacitat de reacció que ha tingut, aquella “prudència”, però en la clau de compartir i ajudar als altres amb les petites o grans riqueses que tenim que ens poden enganyar, enlluernar. Serem jutjats per l'amor.

Oscar Breton, sj. (a www.espaisagrat.org)